

De **tijdgeest** is de heersende denkwijze in een bepaalde tijd ^[1]; de geesteshouding en het denkkader in een bepaalde periode. De tijdgeest

1. behelst opvattingen en gerichtheden bij de meerderheid van de bevolking
2. is kenmerkend voor een bepaalde tijd, bijvoorbeeld ik-gerichtheid, de onevenwichte nadruk op de rede en op het individu, de evolutietheorie.
3. is overheersend. Het dominante karakter van de tijdgeest maakt het moeilijk zich eraan te onttrekken. Er is bijvoorbeeld geen ruimte voor onderzoek of andere invalshoeken. Een voorbeeld is de overheersing door de evolutietheorie, die geen ruimte laat voor een creationistisch onderzoek of theorievorming.

De tijdgeest van onze dagen is mede gevormd door de Verlichting, welke rede en vrijheid benadrukte.

De tijdgeest staat altijd meer of minder haaks op de Bijbel. De apostel Paulus zegt dat we niet gelijkvormig aan deze wereld moeten worden, maar veranderd moeten worden door de vernieuwing van ons denken.

Ro 12:2 En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken, opdat u beproeft wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is. (TELOS)

Het is daarom belangrijk om kritisch te blijven tegenover de tijdgeest. Om onze kritische zin te onderhouden en vernieuwing van ons denken te bevorderen, is het lezen en bestuderen van de Bijbel een uitnemend middel.

Voetnoot

[1. ?](#) Aldus het online woorden van [Van Dale](#), geraadpleegd 15 okt. 2015.